

सर्वकर्मफलदातापितृमेवेत्याह हेमंगल मंगलानां शुभानां कर्मणां कर्तुः स्वः स्वर्गं परं मोक्षं वा तनुषे अमंगलानामशुभानां कर्मणां कर्तुः श्वतमिस्रं नरकं तनुषे तत्र केन हेतुना तदेव तस्मिन्नेव कस्यचिद्विपर्ययो भवति ॥ ४४ ॥ त्वत्कोपोऽत्र हेतुरित्यसंभावितमिति कैमुत्यन्यायेनाह न वै सतांसतः रोषो भिभवेत् तवत्वां द्वितीयार्थे षष्ठ्यौ पशुमज्ञं यथाऽभिभवति तद्वत् ॥ ४५ ॥ अतः ये पृथग्धियः भेददृशः अतः कर्मण्येव दृष्टिर्येषाम् दुष्ट आशयो येषाम् परेषामुदयेन संपदा अर्पिता हृदि रुग्णेषामरुंतु दामर्मभेत्तारः दैवे नैव वधो येषां तान् भवद्विधः निरुपमः साधुः माऽवधीन्न हन्यात् ॥ ४६ ॥ प्रत्युत साधूनां वृत्तमालोक्यानुग्रहमेव कर्तुं मर्हसीत्याह द्वाभ्याम् यस्मिन् देशे यदा काले स्पृष्टधियो मोहितचिताः पृथग्दृशो भवंति तत्रापराधे साधवो हि अनु

त्वं कर्मणां मंगलमंगलानां कर्तुः स्मलोके तनुषे स्वः परं वा ॥ अमंगलानां च तमिस्रमुल्बणं विपर्ययः केन तदेव कस्यचित् ॥ ४४ ॥ न वै सतां त्वच्चरणार्पितात्मनां भूतेषु सर्वेष्वभिपश्यतां तव ॥ भूतानि चात्मन्यपृथक् दिदृक्ष तां प्रायेण रोषोऽभिभवेद्यथा पशुम् ॥ ४५ ॥ पृथग्धियः कर्मदृशो दुराशयाः परोदयेनार्पितहृद्भुजोऽनिशम् परान्दुरुक्तैर्वितुदंत्यरुंतु दास्तान्माऽवधीद्वैव वधान् भवद्विधः ॥ ४६ ॥ यस्मिन् यदा पुष्करनाभमायया दुरंतया स्पृष्टधियः पृथग्दृशः ॥ कुर्वति तत्र त्वनुकंपया रूपान् साधवो दैवबलात्कृते क्रमम् ॥ ४७ ॥ भवांस्तु पुंसः परमस्य मायया दुरंतया स्पृष्टमतिः समस्तदृक् ॥ तया हतात्मस्वनुकर्मचेतः स्वनुग्रहं कर्तुमिहार्हसि प्रभो ॥ ४८ ॥ कुर्वध्वरस्योद्धरणं हतस्य भो त्वयाऽसमाप्तस्य मनो प्रजापतेः ॥ न यत्र भागं तव भागिनो ददुः कुयज्विनो येन मखो निनीयते ॥ ४९ ॥ जीवताद्यजमानो यं प्रपद्येता क्षिणी भगः ॥ भृगोः श्मश्रूणि रोहंतु पूष्णो दंताश्च पूर्ववत् ॥ ५० ॥ देवानां भग्नगात्राणामृत्विजां चायुधाश्मभिः ॥ भवताऽनुगृहीतानामाशुमन्योऽस्त्वनातुरम्

॥ ५१ ॥ कंपया अनंतरमेव परदुःखा सहिष्णुतया चित्तप्रकंपेन रूपां कुर्वति न तु क्रमं पराक्रमं कुतः दैवबलात् कृतेऽर्थे ममैव दैवमेवं भूतं कोऽत्रापराधस्तेषामिति मत्वा हननं न कुर्वत इत्यर्थः ॥ ४७ ॥ भवांस्तु अस्पृष्टमतिः अतः समस्तदृक् सर्वज्ञः तया मायया हत अत्मा येषां तेषु अतएव कर्मानुगतचित्तेषु इह अपराधे अनुग्रहं कर्तुमर्हसि ॥ ४८ ॥ एवं सामान्येनोक्ता प्रस्तुतमाह कुर्विति त्रिभिः त्वया हतस्य अतएवासमाप्तस्य प्रजापतेरध्वरस्य हेमनो यत्राध्वरे कुयाज्ञिकाः भागिनोऽपि तव भागं न ददुः भागार्हत्वमाह येन त्वयामखो निनीयते फलं प्राप्यते ॥ ४९ ॥ ५० ॥ हेमन्यो अनातुरमारोग्यमस्तु ॥ ५१ ॥